

SVOBODNA SLOVENIJA

“ESLOVENIA LIBRE”

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual No. 315759

Año (Leto) VIII (3) No. (Štev.) 7
BUENOS AIRES,
16. FEBRUARJA (FEBRERO)

1950 - Año del Libertador General San Martín - 1950

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

Jugoslovanski komunizem

Tita pozna danes ves svet. Volja Moskve in naivna angloameriška propaganda je iz povprečnega komunističnega eksponenta naredila svetovno slavnega maršala, ki je v “sedmih ofenzivah zrušil laško in nemško armado na Balkanu” in priboril “svobodo” balkanskim narodom. Na podlagi politične kupčije, sklenjene v Jalti, je po končani vojski postal gospodar jugoslovanskih narodov.

Dokler je bil hvaležen in slepo pokoren svojemu šefu Stalinu, je vse kazalo, da hoče Moskva iz Tita narediti nekakega vzor-državnika, ki naj bi “nazadnjaškemu” zapadu pokazal, kakšna je prava “ljudska demokracija”. Zapadni svet je z zaprepasčenjem opazoval obnašanje Titovih “diplomatov” na mednarodnih konferencah, ki so naši domovini povzročili toliko nepravilne škode. Lahki in Avstriji se morajo predvsem nezmožnosti in surovemu nastopanju Titovih “diplomatov” zahvaliti, da so kot premaganci lahko ohranili zase najlepše predele slovenskega ozemlja. Doba, ki je bila merodajna za določanje naših meja, je končala za Jugoslavijo s popolnim bankrotom.

Potem je prišlo nekaj, kar je presekalo podaniške vezi med Titom in Moskvo. Ne zanima nas kaj je bil glavni razlog: ali gospodarsko izmозgavanje Jugoslavije, ali Titovo slavoheleje, važno je le to, da je danes med Titom in Stalinom prepad, ki ga ni mogoče premestiti. Nasprotnje se veča iz dneva v dan in poznavalci razmer trdijo, da bo kmalu prišlo v Jugoslaviji do državljanske vojne.

Ko je Tito izgubil vso oporo v Moskvi in pri državah, ki so od Moskve odvisne, je prišel v zagnato. Manjkalo mu je denarja, manjkalo je strojev, manjkalo je najpreprostejših potrebščin za vsakdanje življenje. Skrajna sila ga je prignala do tega, da se je začel približevati zahodnim velesilam.

Kar naenkrat je Tito postal spet junak, junak nepokorščine. Bil je prvi med ljudmi, ki jih je postavila Moskva na vidno mesto, in se ji je upal odreči pokorščino. Prvi komunistični razkolnik! Ni dvoma, da je ta Titov korak naredil veliko škodo in pohujšanja v komunističnih vrstah, ki so doslej slepo sledile enemu samemu ukazu: ukazu iz Moskve, vendar ne smemo delati napačnih zaključkov.

Naivna demokratična javnost, ki opazuje dogajanja v naši deželi, sodi popolnoma napačno, češ: Tito je obrnil hrbet komunizmu. Zmota, velika zmota! *Titov komunizem je ravno tak kot Stalinov: zločin, laž, nasilje in diktatura. Tito sam trdi, da je boljši komunist kot Stalin. Kardelj in drugi sodelavci Titovi ponavljajo isto. Zakaj bi jim ne verjali? Razmere v domovini pričajo, da govore resnico.*

Prijatelji v Evropi nam sporočajo, da je pariška izdaja revije “Time” (30. jan.) objavila poročilo človeka, ki je sam prepotoval Jugoslavijo. In v njem med drugim ugotavlja, da je tam stoodstoten komunizem, zatiranje kmetov in delavcev, nova buržuazija — novi oficirji, vsemogočna UDBA-OZNA, ki je gospodar nad življenjem vsakogar, naraščajoča revščina itd., itd.

Med “demokratičnimi svoboščinami”, ki jih je Tito zadnje čase poklonil ljudstvu, slišimo večkrat hvaliti novi volilni zakon, ki dopušča kandidirati vsakomur, ki pridobi sto podpisnikov za svojo kandidaturo. *Resni inozemski listi imenujejo to novost s pravim imenom: bluf!*

Le kdo se bo danes v Jugoslaviji upal dati svoj podpis na listo opozicijskega kandidata, še več, kdo se bo upal kandidirati, ko ve kako je že marsikak poslanec moral zamenjati sedež v parlamentu z ječo? Verjemimo Šnuderlu, ki je v belgrajskem parlamentu izjavil, da se ne sme misliti, da bo po novem zakonu mogoče izvesti kako spremembo v vladi ali v režimu. Verjemimo Kardelju, ki pravi, da tudi po novem volilnem zakonu ostane osnova države “socialistična demokracija kot orožje delavskega razreda v borbi za socializaci-

jo in da morajo čimprej izginiti ostanki razredne družbe. Tudi po novem zakonu bo mogoče vzeti poslancu mandat.

Vse te stvari morajo biti za nas le eno potrdilo več, da je komunizem volk ki menja dlako, nature pa ne! Ena osnovnih doktrin komunizma je načelo prilagoditve trenutnim okoliščinam. *Titove domače težave in Titov spor z Moskvo jugoslovanskega komunizma ni nič spremenil: je pravi, stoodstotni komunizem, toliko bolj nevarno, ker je s par triki premotil svetovno javnost, da ga sodi blagohotneje kot zasluži.*

Mi ga ne, ker ga poznamo!

Korak naprej: Vojna v Indokini

Na severni polovici zemeljske oble se bliža pomlad in z njo cela vrsta možnosti, ki jih ta letni čas odpira za diplomatsko in vojaško obračunavanje. To dejstvo spremlja primeren val živčne nervoznosti v USA in v zahodni Evropi; mrzla vojna narašča in v posameznih pokrajinah USA so vojaške oblasti objavile posebne ukrepe za slučaj, ako bi spopad izbruhnil nenadoma. Ti ukrepi so najstrožji v državah Washington in Oregon, kjer so vse letalske in suhozemske sile v pripravljenosti za skrajno vojno nevarnost.

Toda sovjeti so začeli popuščati v blokadi Berlina in iz Tokija so se vrnili v USA poveljniki vseh ameriških oboroženih sil. V Tokiu je bila pod predstvom generala Bradleya konferenca o glavnem stanu Mac Arturja. Po vrnitvi v Washington, je Bradley izjavil, da večja nevarnost sedaj v Aziji in ne v Evropi. V Aziji je komunizem na pohodu, ameriška vlada vedeti, da je najdu proti francoski Indokini, v Evropi izvajajo sovjeti samo tisti pritisk, ki je potreben, da bi zakril njih prave namene v Aziji. S tem, da je sovjetska vlada s svojimi sateliti priznala guerilsko vlado Hočiminha v Indokini je bil dan temu voditelju značaj vojskujoče se stranke. Francozi se v Indokini ne bodo borili proti uporniku, ampak proti voditelju vojskujoče se stranke, ki bo prejela zakonito pomoč iz Kitajske in od vseh zaveznikov novega kom. režima na Kitajskem.

Vodstvo v zahodni Evropi prevzemajo francoski komunisti

V marcu začne prihajati v zahodno Evropo orožje, ki ga pošiljajo USA članicam Atlantske pogodbe. Glavne pošiljke so namenjene Franciji kamor bodo prve ladje z ameriškim vojnim gradivom prišle že 3. marca. Francoska komunistična stranka je na posebnih sejah dne 20. jan. in 3. febr. izdelala podroben načrt, kako preprečiti iztovarjanje tega gradiva. Glavna delavska zveza, ki jo vodijo komunisti, pripravlja velike stavke pristaniških delavcev v vseh atlantskih in sredozemskih francoskih pristaniščih; v pristaniščih severne Afrike bodo stavkali in splošna stavka je napovedana celo v Dakaru, pristanišču zahodne afriške obale. — Med tem se je vršil v Parizu kom. mirovni kongres, na katerem je francoski strokovnjak za atomsko energijo, komunist Joliot Curie objavil proglas za mir, ki bo poslan vsem vladam na svetu. Joliot Curie se je pred kratkim vrnil iz Moskve. — Iz Francije so odpotovali v Italijo posebni strokovnjaki, ki naj it. kom. stranki narekujejo, kako je treba enake stavke prirediti v italijanskih pristaniščih.

Vse te stavke naj dokažejo, kako kom. streme za ohranitev miru. To orožje, ki prihaja iz USA naj ne služi bodoči vojni, ki je sovjeti ne žele in je torej danes nepotrebno. Zato naj stavke v pristaniščih dovoz tega orožja preprečijo. Komunisti imajo nalog govoriti, da sovjeti ne mislijo na vojno. In res so komunisti že preprečili v nekaterih francoskih pristaniščih vojne transporte, toda ti so bili namenjeni za odvoz francoskih vojnih oddelkov in orožja v Indokino, kjer bo Francija mo-

rala zaščititi novi režim cesarja Bao Da ja in se odločiti za pravo vojskovanje proti Hočimihu. V Havreu je bil uspeh kom. stavke tolikšen, da ladje niso mogle izpluti; sedaj se pripravljajo veliki odvozi iz Marseillea in iz pristanišč severne Afrike. Poleg francoskih ladij bodo vozile okrepitev v Indokino tudi angleške ladje.

V prihodnjih mesecih bo tedaj francoska kom. stranka zaposlena v glavnem v akciji, ki naj prepreči dovoz orožja iz USA v Francijo, vendar pa naj predvsem prepreči, da bi iz Francije krenila zadostna oborožena sila, ki naj onemogoči uspeh kom. akcije v Indokini. Tako bo tudi ta akcija franc. kom. potrdila ugotovitev, da glavni pritisk sovjetov to pomlad ne bi bil v Evropi, ampak v Aziji. — V Evropi bo pritisk sponel na političnih akcijah posameznih kom. strank, bistvo vojaških akcij bo drugod.

Ali je možna razlika med politično in vojaško akcijo

V USA se v listih širi mnenje, da je nastopil čas za novo zblizanje med zahodnimi zavezniki in sovjeti. Walter Lippmann povdarja v svojih komentarjih, da so USA izgubile monopol v atomski energiji, Einstein pa je v svoji izjavi opozoril prebivalstvo USA, da pomeni eksplozija hidrogenske bombe najbrž konec človeškega rodu na našem planetu. Dosedaj je akcija ameriške vlade slonela na vojaški premoči, sedaj pa naj ista vlada ponižno prizna, da njena akcija ne more več sloneti na vojaških sestavinah; ponižnost je silno lepa čednost tudi v diplomaciji, katere glavna naloga je ohraniti mir tedaj, kadar ga z vojaškimi sredstvi ni mogoče držati pokonci. USA ne more več varati evropskih narodov, da jih lahko ščiti s svojo oboroženo silo, v Aziji pa so v pesteh kom. napredka narodi, ki jih “degenerirani” kapitalizem nikdar ne bi mogel dvigniti na raven, ki jo zahteva čas sodobne tehnične civilizacije. Tako meni Lippmann.

Proti tem in takim nazorom pa se prav z enako naglico pojavljajo glasovi, ki svare pred potjo, ki bi jo sovjeti sijajno izrabili, ker bi bila znak slabosti; sovjeti že ponujajo nove razgovore za kontrolo nad atomsko energijo. Toda o teh sovjetskih ponudbah se že tudi jasno ugotavlja, da je razprava o njih samo izgubljanje časa, ker sovjeti nikdar ne drže nobene pogodbe, kadar ta neha služiti njih koristim.

Kadar v zapadnem svetu menijo, da neha diplomacija s svojim delom tedaj, kadar mora vojska nastopiti, da obvarje narodne koristi, tedaj pri komunistih sploh ni nobene razlike med tem, kje se vojaška akcija loči od diplomatske. Od leta 1945 naprej se sovjetska vlada deloma nahaja v stanju diplomatskih razgovorov s svojimi zavezniki, deloma pa izvaja naprej vojno akcijo; komunizem je stalno v ofenzivi, dočim se zahodni svet še vedno oklepa načela o ločitvi političnih akcij od vojaških.

Toda ravno komunizem je v zadnjih letih s svojo akcijo pripomogel, da se je to stališče že precej spremenilo; v vojni s komunizmom v Grčiji so zgolj politično akcijo nadomestili z vojaško in jo oblekli v takozvano Trumanovo dok-

LAS TRADUCCIONES ESLOVENAS EN CASTELLANO

En este respecto tiene la Revista “La Vida Espiritual” el mérito principal. Además de una síntesis de la historia eslovena (Una Página de Historia), redactada por Dalibor, aparecieron varios reportajes presentando al mundo argentino los aspectos culturales e históricos de los problemas eslovenos.

Notables son también los artículos en castellano sobre el desarrollo de la guerra y revolución comunista en Eslovenia y traducciones de libros, novelas y antologías de los autores eslovenos. Especial mérito en este respecto tienen las hermanas Darinka y Vanda Čehovin que tradujeron la grandiosa novela de Finzgar “Bajo el sol de la Libertad” y “La Historia de Simón el miserable” de Ivan Cankar.

Apareció también la traducción de “Martín Krpan” de Levstik (Martin Fierro Esloveno).

Notable era el número especial de la Revista de octubre 1944 dedicado al poeta esloveno Simón Gregorcic, cuyas varias poesías aparecen en acertadas traducciones. Entre traductores de esas poesías ocupa el primer lugar Pbro. David Doktoric y la Hermana Magdalena Gerzetic (directora del Colegio Normal en Formosa). Colaboró también dr. Isidor Cankar (entonces ministro yugoslavo).

Está por salir una Antología de los clásicos eslovenos en la traducción de Vanda Čehovin, la mejor traductora de prosa y versos eslovenos.

El año pasado apareció “La Historia de un Fusilado” que refleja los horrores de la revolución comunista en Eslovenia.

Lista para la publicación espera la novela de José Jurcic, escritor clásico esloveno “Jorge Koziak” en la traducción de V. Lovsin.

SLOVENSKI PREVODI V KASTELJANŠČINO

Verska revija “Duhovno življenje” je prejšnja leta poskrbela tudi za seznanjanje tuk. kulturnega sveta s slov. kulturnim bogastvom. Poleg krajših zgodovinskih podatkov o slov. narodu (Dalibor), je objavila tudi vrsto člankov o slov. vprašanjih.

Med vojno je spremljala tudi razvoj komunistične revolucije doma in odkrivala svetu kom. zločine. Objavljala pa je tudi prevode slov. književnih del, za kar imata največ zaslug sestre Darinka in Vanda Čehovin, ki sta prestavili v kasteljansčino Finzgarjev roman “Pod svobodnim soncem” in več Cankarjevih novelic. Izšel je tudi prevod Levstikovega Martina Krpana.

Pomembna je tudi posebna številka te revije iz leta 1944, posvečena slov. pesniku Simonu Gregorčiču. Več njegovih pesmi je prevedenih v kasteljansčino in imata za to največ zaslug g. David Doktorič in s. Magdalena Gerzetič, ravnateljica ljudske šole v Formosi. Tudi ted. jugoslov. poslanik dr. Izidor Cankar je pri tem sodeloval.

Vanda Čehovin, najboljša prevajalka slovenske poezije in proze v kasteljansčino je pripravila za izdajo v kasteljansčini tudi ANTOLOGIJO SLOVENSKIH KLASIKOV.

V zadnjem času je izšel v kasteljansčini prevod doživetja slov. domobranca pod komunisti doma “Ušel sem smrti”. Na izdajo pa čaka sedaj tudi prevod Jurčičevega romana “Jurij Kozjak”. Delo je prevedel g. Vinko Lovšin.

trino, ki je spremenila položaj na Bližnjem vzhodu. Vojskovanje v Indokini pa tudi že nakazuje po besedah generala Bradleya, da bodo USA tudi za ta del Azije morale akcijo svojega orožja uravnovesiti z orožjem komunizma. Vendar bo tu napredek precejšen: čete generala Markosa v Grčiji niso bile čete vojskujoče se stranke, dočim bodo Hočiminhove imele ta značaj. S tem bi bil storjen velik korak naprej do izbruh pravega vojnega konflikta.

Maočetung še vedno v Moskvi

Ko je Maočetung objavil svojo zmago nad nacionalisti, je skoraj da po pravici vzdihnil, da je sedaj nastopila doba miru na Kitajskem. Obljubil je, da bodo njegove čete kmalu razpuščene, nakar bodo šle domov graditi novo Kitajsko.

Toda o razpustu kit. kom. vojske še ni govora; sovjeti Maočetungu niti ne dajo dovolj letal, da bi preprečil napade nac. letalstva in da bi hitro izvedel napad na Hainan in Formozo in s tem za gotovil konec zmage. Pač pa mora Maočetung s svojim zunanjim ministrom že več mesecev sedeti v Kremlju in se s Stalinom pogajati za prijateljsko in za-

vezniško poodbo. Še predno je prišlo do podpisa nove pogodbe, je Maočetung že priznal Hočiminha v Indokini in takoj za njim je isto storil Stalin. Maočetung bo moral naprej v Indokino s svojo vojsko in kom. režim za svojo obnovo Kitajske še dolgo ne bo imel na razpolago dovolj ljudi, ker bodo ti morali po potezah iz Moskve osvajati ostale dele Azije. To vojskovanje bo tudi preprečilo, da bi Maočetung mogel kaj mnogo uvoziti iz Amerike in Evrope; in vendar potrebuje nova Kitajska toliko opreme, ki je pri sovjetih ne bo mogla dobiti.

Upravičena je tedaj ugotovitev raznih listov, da bo moral Maočetung v Moskvi podpisati pogodbo o popolni podrejenosti Kitajske Moskvi. In po moskovskih navodilih bo moral najprej izvesti vojaški del moskovskih načrtov.

V Moskvi ne delajo razlike med politično in vojaško akcijo. Še prehitro bi bil razočaran, kdor bi menil, da lahko zadrži tok dogodkov in še upa na to, da se bomo vrnili v čas, ko bosta obe akciji ločeni. Vsaj dokler bo komunizem tisti, ki bo narekoval tok dogodkov, je le malo upanja, da se bo tradicionalni način pogajanja spet uveljavil.

Napovedani komunistični pohod na Berlin ne bo uspel

Zavezn. kontrola porajanja Zahodne Nemčije postaja malce strožja v pogledu delovanja neonacističnih gibanj in oživitve nemške težke industrije, hkrati pa prepušča Nemcem več možnosti samostojnega nastopanja v svetu; tako je bil imenovan prvi nemški konz. predstavnik v USA, od tamkaj pa se je vrnil s krajšega obiska podpredsednik vlade Blücher, koordinacijski minister Marshallovega plana za Nemčijo. — Mrzla vojna okrog Berlina prehaja v obdobje — “kovčke gor, kovčke dol” — tako da sovjeti za ta ali oni manjši “prekršek” Amerikancev spustijo zapornice za kak dan. Težje posledice utegne imeti prepoved vzhodnonemške kom. vlade o uvažanju surovin v zahodne zone Berlina in Nemčije ter zahodnonemški ukrep

o prepovedi izvažanja industrijskih izdelkov v vzhodno Nemčijo. To gospodarsko notranjo borbo dveh Nemčij povzročajo še različni nastopi političnih skupin v zvezi s pohodom kom. mladine na Berlin, napovedanem za 27. maj. Tako je zahodni župan Reuter z večjim zborovanjem povedal vzhodnim Nemcem, da ta pohod ne bo uspel kajti Nemci so sami dovolj močni in demokratični da bodo brez amer. tankov vsak poskus pohoda v kati zatrlji; “Narodna fronta”, od komunistov vodena politična formacija zahodnega Berlina pa poziva ljudi, naj jo podpro v njenem delu za nemoten, pohod “naše, nemške mladine na Berlin”, da bo Berlin spet srce vse Nemčije.

PISMO IZ USA

2.

Nekateri farmarji so bili od beguncev tudi potegnjeni. Nekaj beguncev je bilo, ki so se priglasili za kmete, samo, da bi prišli v Ameriko, čeprav niso imeli niti pojma o kmetiji. Potegnjeni farmarji so seveda potem pisarili pritožbe, da ne morejo rabiti profesorjev, ki ne ločijo krave od bika. Ali je bil tudi kak tak slov. kravar, res ne vem, vem pa da je res najtežje dobiti zaposlitev za izobražene. Dela v svojem poklicu navadno ne more dobiti, ker je nadprodukcija inteligence v Ameriki vsaj taka kot v Evropi. Kopati ne zna in ne more, da bi tekmoval z zamorci ali Mexikanci, kake obrti se ni učil. Zato je treba dostikrat izobraženecem največ ponižnosti in vztrajnosti. Tudi kak student bo pri pomivanju kakih skled po hotelih pozabil, česar se je v Evropi naučil. Treba je pač vzeti vsaj za začetek vsako delo, ki se ponudi. Vendar je na splošno odstotek tistih, ki niso dobili dela, majhen.

Marsikako težavo imajo priseljenici tudi radi stanovanj. Samci se že kam potaknejo, mnogo težje je za družine. Vsa ameriška mesta so po zadnji vojni znana po tem, da manjka družinskih stanovanj. Ta pojav je splošen in zadene seveda tudi priseljene družine. Te morajo prenesti radi tega marsikako težavo v tej obljubljeni deželi.

Za slovenske nove Amerikance je nekaj razočaranja tudi v tem, da so raztepeni po vsej Ameriki. Tiste skupnosti iz taborišča kmalu ne bo več. Če tudi bodo organizacije skušale vzdržati stik med priseljenici, vendar bodo razdalje in nove razmere vplivale razdalno.

Ali je torej Amerika utešila želje tistih, ki so si jo predstavljali kot obljubljeno deželo naše dobe? Da ne delamo krivice na nobeno stran, moramo povdariti, da so res mnogi Amerikanci skušali naproti beguncem pokazati krščansko srce. Kdor je prišel med dobre ameriške Slovence, je občutil njih resnično ljubeznjivost. Vsi pa niso najboljše naleteli, kajti za Tita navdušenih in partizansko zagrizenih Slovencev je v Ameriki kar večina. Med temi se naravno slovenski begunec pred komunističnim divjaštvom ne počuti dobro. Tudi Amerikanci drugih narodnosti so našim beguncem skušali in še skušajo pomagati. Stari naseljenici večkrat pravijo, da njih nobeden ni čakal v New Yorku in nobeden v Clevelandu na postaji, kakor je to bilo s sedanji prišleci. Sprevednik cestne železnice v Clevelandu jih je pač zmetel iz voza na St. Clair pred Grdinovo ali Laushtetovo gostilno, ker je po govorici sodil, da so Slovenci. Potem si je vsak pomagal, kakor je vedel in znal. Pred 50 in 40 leti ni bilo sponzorjev in prijaznih sprejemov. V tem so novi priseljenici torej odločno na boljem. Pokazali pa so novi Amerikanci, da so po večini resni in zanesljivi delavci in se bodo kot taki uveljavili. In kako z dolarji? To sedaj že vsak ve, da je treba ameriški dolar trdo zaslužiti in da se torej marsikaka dobrota Amerike od daleč bolje vidi kot od blizu. Novodošli Slovenci se pač uče stare resnice, da je povsod mnogo dobrega pa tudi povsod mnogo slabega. Kogar so preiskušnje kaj naučile, bo vedel, česa naj se uči in česa varuje, da bo uspel v novi domovini. Kdor pa bo vpraševal samo za dolarje, bo še večkrat razočaran. Dolar domovina? Najbrž za mnoge. Toda vedno bo na dnu srca ohranila posebno gorak kotiček stara. In, rožmarin pognal bo spet iz novih korenin, al' nikdar več tako lepo kot prvi bil dehteč.

Po zakonu o DP je prišlo v Zedinjene države od 31. okt. 1948 do 31. dec. 1949 122067 oseb. Od teh 57584 katoličanov, 31673 Judov, 30759 protestantov in pravoslavcev, ostalo so "drugi" Le 25% od teh je šlo na kmete.

Mnogo se je govorilo, da bo Amerika bolj široko odprla vrata beguncem. Pa ni veliko upanja. Nekateri se boje prevelikega pritoka Judov. Delavske organizacije se boje, da bi večje število priseljenecv moglo vplivati na delovni trg. Nekateri sploh tujcev ne marajo. Prav te dni pišejo, da bo predložen nov zakon, ki bi dvignil dovoljeno število na 320.000 in dobo prihoda raztegnil do 30. junija 1951. Zraven pa povdarjajo, da bodo v tem zakonu določbe, ki bodo preprečile, da bi pod krinko beguncev prihajali v Ameriko razni komunistični agentje. Pa če tudi pripuste večje število beguncev, ali bo mogoče za nje dobiti sponzorje? Bati se je, da bodo tudi nekateri slovenski begunci, ki so mislili, da morejo biti njih rešitev samo Zedinjene države, ostali na cedilu.

F. R.

IZ TEDNA V TEDEN

FLRJ je zaprosila za ponovno posojilo 6 milijonov dolarjev; prav tako je USA poslanika v Beogradu Allena zaprosila za pomoč pri odobritvi še drugih posojil, in sicer 15 milijonov pri Amer. Import-Export banki ter 25 milijonov pri Svetovni banki; skupno je doslej FLRJ prejela posojila v višini 31 milijonov 700 tisoč dolarjev. — Jug. vlada je te dni podpisala letalski dogovor z italijansko vlado, po katerem bo poleg odprija letalskega prometa med Rimom in Beogradom imela FLRJ pravico pristajati s svojimi letali v Gorici, italijanska pa v Zagrebu.

Med tem ko so Italijani poslali prvih 3.000 vojakov v Somalijo, je prišlo v Rimu in nekaterih drugih krajih do ostrejših spopadov med novofašisti in komunisti. Vatikanska država je slavila svoje polnoletnost z 21. obletnico podpisa Lateranskega dogovora med Sv. Stolico in Mussolinijem.

Amer. voj. oblastem v Avstriji je uspelo pred časom razkrinkati mrežo agentov sovj. voj. oblasti, ki so ugrabljali na Dunaju posamezne ljudi ter jih prodajali sovjetom; tako sta med prijatelji agenta tudi dva amer. vojaka, ki sta za 7.000 šilingov ugrabila ter predala sovjetom nekega Nemca, bivšega vojnega ujetnika v ZSSR. — Nadškof Beran je iz svojega dvorca, v katerem živi pod najstrožjo kontrolo čeških kom. oblasti, poslal vsem vernikom informativno pismo z navodili, kako so lahko deležni vseh milosti sv. leta, čeprav imajo omejene možnosti verskega udejstvovanja; pismo, ki so ga brali po vseh cerkvah, je vzbudilo precej pozornosti. — V Pragi so obsodili na smrt tri 'zarotnike' proti državi, drugih 17 pa na zaporne kazni od 10 do 25 let. Prav tako so češke kom. oblasti zaprle dva misijonarja mormonske sekte; na Poljskem so obsodili na 12 let zapore uradnika francoskega konzulata Robineauja zaradi špijonaže. Maršal Rokosovski, poveljnik poljske vojske, pa je izdal dnevno povelje o reorganizaciji poljske rdeče armade, v smislu katerega bo bodoči oficirski kader predvsem iz delavskih in meščanskih vrst in ne več iz plemiških. Celoten ustroj vojske je po narejenem načrtu popolnoma v skladu s sovj. ustrojem. — Rumuni so odbili amer. noto o prekršitvah določil mirovne pogodbe, pripominjajoč da se v njih notranje zadeve ne more nihče vtikati.

V Grčiji je vojno stanje prenehalo in prehaja borba zgolj na politično področje. Tako menijo nekateri opazovalci; volitve bodo v marcu mesecu. — Švica je pričela s čiščenjem v vrstah svoje vojske ter tako prehitela Belgijce, ki so šele ustvarili nove poveljniške enote v smislu enotne obrambe zahodne Evrope. Ker k uspešnosti obrambe silno veliko doprineše notranja jasnost, se je belgijski parlament končno le odločil ter za 19. marec razpisal ljudski plebiscit o povratku odn. nepovratku kralja Leopolda III. v domovino.

V Franciji je teže časa izkoristil de Gaulle, ki je Bidaultu ponudil sodelovanje v "prehodni vladi", ki naj skliče volitve za nov parlament, hkrati pa utrdi linijo nacionalnih Francozov; v reševanju svojih položajev v Vietnamu se je francoska vlada odkrito obrnila na ameriško za popolno pomoč in sodelovanje pri ohranitvi tega prostora v obsegu zahodnih demokracij.

Vzhodni Nemci nameravajo vzpostaviti diplomatsko zastopstva v Amsterdamu, Bernu, Stockholmu, Budapešti, Pragi, Varšavi in Bukarešti; v zaporu naj bi bila ministra vzhodnonemške vlade kom. Dertinger ter krščanski demokrat dr. Becker.

Iz Vzhodne Nemčije naj bi tudi financirali porajanje novonacističnih gibanj ter izdajanje lista "Der Scheinwerfer" v režiji komunistov, tako poročajo nekateri listi.

Za volitve v Anglijo so prijavili laboristi 575 kandidatov, konservativci s krilom nacionalnih liberalcev 548, liberalci sami 423 in komunisti 93. Iz volilne kampanje je pomembna samo Bevinova izjava, da je Marshallov plan rešil Evropo pred komunizmom, ter Churchillova, da ne namerava prepovedati kom. stranke v primeru svoje zmage.

V zvezi z debato o statutu Jeruzalema so bili povabljeni Egipt, Izrael ter Jordanija, da pošljejo svoje delegate; v

pogajanja bo bržkone posegel tudi Vatikani v svrhu zaščite svetih krajev. — Egipčanska vlada je nakupila v USA zlata v vrednosti 47 milijonov dolarjev v svrhu utrditve lastne valute; Izrael pa je z Angleži sklenil dogovor, po katerem bo smel razpolagati z judovsko imovino, ki je doslej bila blokirana v angleških bankah. Ta imovina obsega skoraj 15 milijonov funtov šterlingov.

Šefi ameriškega generalnega štaba Bradley, Collins, Vandenberg in Sherman so se vrnili v Washington s potovanja po Daljnem vzhodu. V svojem poročilu predsedniku Trumana o opazovanju vojaških in političnih razmer na Daljnem vzhodu po okupaciji Kitajske po rdečih armadah poudarjajo, da bo USA morala prenesti svojo politično in vojaško aktivnost iz Evrope v Azijo šefi štaba smatrajo blokado Berlina in napovedano vstopanje komunistične mladine v Berlin kot trik, s katerim naj bi sovjeti obrnili pozornost zahodnih zavetnikov v Evropi, medtem ko se sovjetski komunistični val širi po Aziji.

V poročilu tudi navajajo, da so ameriške suhozemske, zračne in pomorske sile na Daljnem vzhodu v odličnem stanju in vsak trenutek pripravljene na akcijo.

Po ukazu obrambnega ministra Johnsona so v ameriških državah Washington in Oregon obnovili protiletalsko obveščevalno službo in preizkusili delovanje priprav za letalske alarme. Guvernerja obeh držav sta objavila, da je prišlo do teh priprav zaradi "možnosti konflikta" in da mora biti USA pač vsak trenutek "pripravljena na vse".

Bivši ameriški državni podtajnik Will Clayton je pred senatnim zunanjepolitičnim odborom izjavil, da "sedaj ni čas razprave z ZSSR, ker nimamo časa podvzemati vseh potrebnih ukrepov za tak slučaj, ko vendar vemo, da bi bila pogajanja zamažena". Zavzel se je za ustanovitev politične in gospodarske unije držav atlantskega pakta, kajti "zakaj naj bi si svobodni narodi postavljali zidove med seboj, medtem ko se je ves komunistični svet združil v neločljivo celoto."

Kanadski pravosodni minister Stuart Garson je objavil, da je kanadska tajna policija odkrila široko razpredeno mrežo tujih špijonov in saboterjev, ki se bavijo v glavnem s pošiljanjem poročil o napredku kanadske atomske znanosti Sovjetski zvezi. Izdal je tudi že vse potrebne ukrepe za uničenje špijonskih in saboterskih središč v Kanadi.

Najprej ameriški zunaji minister Acheson, za njim pa predsednik Truman sta izjavila, da USA ne namerava sprožiti nobenih novih pogajanj z ZSSR za mednarodno kontrolo nad atomsko energijo. ZSSR je po njenih izjavah neprestano zavračala vsak sporazum v tem vprašanju ter ostane ameriško stališče,

ker so ga sprejele tudi druge članice UNO, nespremenjeno. USA se ne bo spustila v obravnavanje tega vprašanja vse dotlej, dokler ne bo katere država predložila boljše načrta za kontrolo atomske energije od Baruchovega. Tudi hidrogenska bomba položaja ne spreminja.

Ameriški varnostni organi se bavijo z odkrivanjem in zasledovanjem oseb, ki so bile v zvezi z britanskim atomskim strokovnjakom dr. Fuchsom, kateri je izdal ZSSR najvažnejše podrobnosti o atomskem razvoju v USA in Angliji. Ameriški senatorji zahtevajo najstrožjo preiskavo vseh atomskih strokovnjakov v USA in ugotovitev njihovih stikov s tujci. Director FBI (ameriška tajna služba) Hoover je izjavil, da so njegovi agenti pridno na delu in da imajo registriranih v USA 54.000 članov KP ter 540.000 njihovih simpatizerjev. Prav tako bodo tudi proučili delovanje uradništva tujih poslaništev in konzulatov, ki so prišli v USA z diplomatskim potnim listom.

V Bangkoku se je v ponedeljek pričela petdnevna konferenca ameriških poslanikov na Daljnem vzhodu, ki jo vodi ameriški potujoči poslanik Jessup. Na konferenci bodo proučili položaj na Daljnem vzhodu in ugotovili možnost sklenitve pacifiškega pakta po vzorcu atlantske pogodbe.

V USA se trenutno nahaja 500 nemških atomskih in vojaških strokovnjakov, ki so po zasedbi Nemčije na ameriško povabilo odpotovali v USA. Nekateri bi se radi po preteku delovnega roka vrnili v Nemčijo, pa se ameriška vlada boji, da bi lahko potem izdali ZSSR ameriške atomske in vojaške skrivnosti. "Ne moremo jih pustiti domov. Mnogi od njih vedo več o naših raketah, podmornicah in atomski bombi, kakor večina naših generalov in admiralov", je izjavil vladni govornik.

Poveljnik ameriških zračnih skupin za strateško bombardiranje general Curtis Lemay je izjavil, da "lahko z atomskimi bombami, ki jih imamo trenutno v zalogi, v nekaj dneh stresemo iz zraka na sovražnika dva in pol milijona ton eksploziva, kar je prav toliko, kolikor smo ga stresli na Nemčijo in Japonsko v šestih letih vojne. Nadaljevati moramo z vojaško politiko, ki sicer ne izgleda primerna za miren čas, potrebna pa je, ker morajo naši načrti delovati brezhibno že takoj v začetku."

Po Trumanovem ukazu o izvanju Taft-Hartleyevega zakona proti stavkam — obsedno stanje v stavkajočih področjih — je vodja premogovnih sindikatov John Lewis pristal na pogajanje z lastniki premogovnikov in izdal ukaz za konec stavke. Njegov ukaz so rudarji odbili ter s stavko nadaljujejo. Premoga ima USA na zalogi še za dober teden če se stavka ne bo končala. Zapri so že mnogo šol, ker manjka kurjave, prav tako pa so nekatere železniške družbe zmanjšale promet za 50%. Tudi ameriška težka industrija počasi ustavlja obrat.

DR. FUCHS PRIZNAVA

Iz uvodnih zasljanj atomskega vohuna dr. Fuchsa je svetovno javnost presenetilo dejstvo, da je dr. Fuchs izdal ZSSR ameriške in britanske atomske skrivnosti že osem let. Fuchs je priznal, da je takoj po vstopu v britanske atomske laboratorije v Harwellu 1. 1942. sklenil, da bo vse izsledke na svojem področju dela sproti sporočal tudi ZSSR. Za svoja poročila ni sprejemal nikakega denarja, razen enkrat 100 funtov šterlingov. Izjavil je, da je pripadnik Marxove komunistične teorije in da je gledal do konca vojne ZSSR kot državo, ki bo gospodarila svetu in uresničila njegov ideal. Svoje razumske nastojenja da je razdelil v dve osebnosti — v svobodnega človeka — znanstvenika in v popolnoma podrejenega komunizmu.

Imel je stalne stike s sovjetskimi vohuni in vohuni drugih narodnosti, prav tako pa se je večkrat mudil tudi na sovjetskem poslaništvu v Londonu. ZSSR je izdajal atomske skrivnosti tudi zato, ker je menil, da so se Amerikanci in Angleži sporazumeli v tem, da naj se Nemci in Rusi v medsebojni vojni uničijo. ZSSR naj bi z njegovo pomočjo čim hitreje prišla do atomske bombe in tako končala prelivanje nemške in ruske krvi. Kot član nemške komunistične stranke je l. 1933. po Hitlerjevem nastopu zbežal iz Nemčije.

ARGENTINA

PROSLAVA 133. OBLETNICE BITKE PRI CHACABUCO

Prejšnjo nedeljo — 12. februarja — so tako v Capitalu, kakor tudi v notranjosti republike, proslavili 133. obletnico prve zmage San Martinove Andske vojske pri Chacabuco na čilski strani.

San Martin je s svojo armado pri tem mestu porazil špansko vojsko in je tako čilski narod prišel do svoje svobode. San Martinu so po tej zmagi v Chile-ju ponujali najvišje državne položaje. On pa jih je vse odklonil, ker v deželo ni prišel kot zavojalec, ampak kot osvoboditelj.

V Capitalu je bila tega dne dopolne zahvalna služba božja v katedrali. Prosvetni minister dr. Ivanisovich je s skupino dijakov položil venec na grob Osvoboditelja. Popoldne istega dne so bile slavnosti pred San Martinovim spomenikom. Spominski govor je imel čilski vojaški ataše polkovnik Carlos Casanovas. V svojih izjavanjih je izrekal najglobljo zahvalo svojega naroda Velikemu Kapitanu za osvoboditev Chile-ja in poudarjal tesne prijateljske zveze, ki so po tem velikem zgodovinskem dogodku združile oba naroda.

Major J. E. Henniker je prišel v Buenos Aires kot prvi tajnik na angleškem veleposlaništvu. Med vojno je bil član angleške vojaške misije pri Titu v Jugoslaviji ter mu je pomagal organizirati partizanske oddelke.

Ayuda Social María Eva Duarte de Perón je dala postaviti na vseh večjih trgih v Capitalu lične platnene strehe, pod katerimi bodo številni potniki, ki čakajo na najrazličnejša prevozna sredstva, zavarovani tako pred dežjem, kakor tudi pred vročino.

Ameriški letalski strokovnjak major Severski, ki se na povabilo predsednika republike generala Juana D. Perona mudi že dalj časa v Argentini, si je v spremstvu predsednikove soproge ge Marije Eve Duarte de Perón ogledal vse važnejše socialne ustanove v Capitalu. Tako je obiskal znano Mesto otrok — Ciudad infantil — in Dom uradnic.

V provinci Bs. Aires bodo volitve dne 12. marca. Sedanji guverner te province polkovnik Mercante je že dalj časa na potovanju po provinci in mu povsod prirejajo velike sprejeme. Polkovnik Mercante je kandidat Peronistične stranke za guvernerski položaj.

Mlečna industrija v Capitalu in okolici je v stavki že nad teden dni. Zahtevajo ceno za mleko. Zaradi te stavke so razne združne organizacije iz province Bs. As. poslale spomenico na ministrstvo za narodno gospodarstvo, kateri predlagajo vladi ustanovitev novega industrijskega podjetja na združni podlagi z dnevno kapaciteto 200.000 litrov mleka, ki bi prihajalo vsak dan v Capital. Za ustanovitev takega podjetja bi zadrage potrebovale dolgoročno posojilo v višini 10 milijonov pesov.

V Buenos Aires bo prispel prihodnjo nedeljo šef oddseka za latinsko-ameriške države v ameriškem zun. min. Edward G. Miller.

Na hribu Pan de Azucar v Cosquinu, ki je visok na 1.000 m bodo postavili 33 m visok železobetonski križ, ki bo tudi razsvetljen in bo viden daleč naokoli. Na odkritje spomenika bo prišel tudi predsednik republike general Juan D. Perón z gospo soprogo.

José Pedro Contessa, lastnik jahte "Halcón Negro", ki se je tudi udeležila zadnjih tekem med Bs. Airesom in Rio de Janeirom, se je na morju smrtno ponesrečil. Njegovo truplo je pripeljalo iz Brazilije v domovino argent. vojaško letalo, kjer so ga položili k večnemu počitku na Chacariti ob udeležbi argent. pomorskih oblasti in številnih sportnih združenj.

V Argentino je prispelo na studijski obisk 30 ameriških farmarjev. Po krajšem bivanju v Capitalu se bodo podali v notranjost republike ter si ogledali velike argentinske živilno-rejske centre in industrije za predelavo mesa.

V Andih so nedavno našli ostanke letala, s katerim je hotel Benjamin Matienzo pred 30. leti preleteti Ande, pa so snežni viharji letalo treščili ob skale in ga razbili. Truplo ponesrečenega argent. letalca so kmalu našli, ostanke letala pa še le sedaj.

Novice iz Slovenije

TAKO NE GRE!

Tako vzklika ljb. komunistični tisk v drugi polovici januarja, in našteva napake, ki jih delajo razni funkcionarji sedanjega kom. režima doma, s katerimi samo še večajo nerazporejenost naroda proti sedanjim nasilnikom. Tako med drugim pravi, da so n. pr. v Pesnici čakali na prostem ves dan na prevzem pripeljane živine. Enako je bilo v Starem trgu pri Postojni. Škandal je tudi, da še zdaj, več mesecev po prevzetju, niso plačani prešiči v raznih krajih lendavskega okraja. Tudi se ne sme uničevati ljudsko imetje kot n. pr. v Selcih pri Mariboru, kjer je od 30 odkupljenih prešičev zaradi prehlada med prevozom poginilo 21. Krompir leži marsikje v odprtih prostorih, sadna embalaža se razmetava kot bi bila zastoj, naročenih vagonov podjetja ne natovarjajo, po okrajih drve prazni in napol obremenjeni kamioni in podobno.

Po 5 letih komunistični tisk priha tudi do spoznanja, da bo treba urediti službene odnose in ugotavlja, da tako dolgo ni pričakovati "revolucionarnih" sprememb, dokler bodo imeli v ljudskih odborih in podjetjih nedelavni ljudje iste plače kot "marljivi in zavedni tovariši".

POVSOD SAMI "SABOTERJI"

Za svoje zavoženo gospodarsko stanje doma komunisti ne iščejo krivcev v svojih lastnih vrstah, iz katerih so pobirali nesposobne ljudi in jih postavljali na mesta, katerim niso bili kos, ampak vidijo sedaj povsod same saboterje. Tako popis živine ovirajo "saboterji graditve socializma, ki hočejo preprečiti točno statistiko". Kom. listi ugotavljajo, da največ utajujejo perutnino, pa tudi živino. V krškem in ptujskem okraju pa so "sovražni elementi" hujskali kmete, naj živino pokoljejo, ker da jim jo bodo po popisu odvzeli. Komunistični tisk nato navaja takih 30 kmetov, ki so zatajili prijave prešičev in perutnine in našteva kazni, s katerimi so bili kaznovani. Kazni dosega višino 6.000 dinarjev. Več črnih zakolov in strojenja govejih koz je zaznamovali tudi v okolici Zameškega in št. Petra. Preko noči izginjajo govedo, prešiči, ovce ali perutnina. Lastniki pa potem prijavljajo samo to, kar imajo na dan prijave po hlevih. Končno se komunisti pritožujejo tudi nad srednjimi in malimi kmeti in jadicujejo, da so tudi med njimi "špekulantje", ki da pozabljajo, da "ljudska" oblast pomaga "srednjaku in bajtarju".

Umrli so: Maks Svoboda, v. svetnik v p. v Ljb., Anton Berce, pos. v Bodečah, Viljem Friškovec, mestni uslužb. v Ljb., Maks Velepč v. pošt. kontr. v p. v Ljb., Marija Cizelj, roj. Erjavec v Ljb., Jurij Korošec, mizar v Špitaliču pri Kamniku, Vinko Bauman v Konjicah, Dragec Rumpret, Emilija Dereani, roj. Bremec na Jesenicah, Julija Šuler, Jože Globevnik v št. Rupertu na Dolenjskem, Davorin Štopar, glavni knjigovodja mestne plinarne v Ljb., Jospina

Medven, roj. Legat v Lescah, Darka Dular v Celju, Franc Kuharič v Celju, Gabrijel Zdravje v Kočevju, Andrej Marcola v Ljb., Rihard Supan v Ljb., Peter Kresnik, žel. nadsprev. v p. v Ljb., Jernej Varl, žebjar v Kamni gorici, Katarina Blatnik v Ljb., Jože Poljanec, čevljarski mojster v Sebenjah, Mici Marolt v Ljb., Katarina Tušar, roj. Majnik v Kranju, Angela Vrečar, roj. Bertok, Valentin Jeromen, uslužb. pivovarne "Unión" v Ljb., Marija Bučar, roj. Kristofič, vdova po pošt. uradniku v Ljb., Marija Rogar v Ratečah, Janko Vrbanšak, katehet v p. v Veliki Nedelji, Franja Tavčar tob. upokojenka v Ljb., Marja Vončina, slušateljica agronom. fak. v Zgbu, Elizabeta Vončina, Avgust Poberaj, nadučitelj v p., Terezija Arlič v št. Janžu pri Velenju, dijakinja Valčka Založnik iz Slov. Konjice.

Smrtna nesreča v planinah. V sredo 18. januarja je našel smrt v snežnem plazu na Lipanci Tone Dular, 26. let stari uslužbenec "Doma", zavoda za domačo in umetno obrt v Ljb. Isti dan kakor na Lipanci sta pol drugo uro pot iz Luč proti Korošici postala žrtev snežnega plazu Alojzij Žitnik in Marija Polajnskova. Žitnik je bil gimn. o. smošolec v Ljb. in edini sin profesorja dr. Alojzija Žitnika, Polajnskova iz Podveže pri Lučah je pa bila kuharica v koči na Korošici.

Nova komunistična zrttev. Pred okrajnim sodiščem v Ljb. je bila nedavno razprava proti znanemu posestniku

Francu Jarcu iz Črne vasi na Barju. Titov javni tožilec ga je postavil na zahtojno klop kot "špekulanta in sovražnika napredka na vasi". V obtožnici proti njemu je navajal, da kot lastnik 12,7 ha posestva ni oddal od januarja do novembra meseca 1949 predpisanih 10.400 l mleka in tudi ne predpisane količine krompirja. Obsojen je bil na eno leto in 2 meseca zapor in na zaplenbo vsega premoženja. Tako so se komunisti doma zopet polastili ene slovenske protikomunistične kmetije.

Nov udarec za delavce. Komunistična osrednja vlada v Beogradu je izdala novo uredbo o ustalitvi delovne sile. Nova uredba predstavlja izredno oster ukrep proti delavcem. Predvideva sicer obvezno sklenitev delovne pogodbe, najkrajša doba 6 odnosno 3 mesece, ima pa tudi silno stroge določbe o sestavljanju "planov delovne sile in plačilnega fonda". Po tej uredbi bo nemogoče prehajanje delavcev iz ene stroke v drugo in menjava služb. Za prestopke so predvidene zelo ostre kazni. Uredba hoče delovne sloje tudi prisiliti, da bi prešle vse odvisne delovne sile iz podjetja v industrijo. To mislijo doseči z odtegotovanjem živilskih nakaznic, in s prepovedjo prodajanja pridelkov iz posestev s prekomerno delovno silo itd.

Osmrtnica. Min. za notr. zadeve FLRJ, "uprava državne varnosti za Slovenijo", sporoča, da je 22. januarja t. l. pri izvrševanju službene dolžnosti padel Albert Drinovec, poročnik JA, član KP, odlikovan z redom za hrabrost, z redom zaslug za narod in medaljo za hrabrost. Kje je padel osmrtnica ne pove.

Slovenci v Argentini

Buenos Aires, 15. februarja.

SLOVENSKA NOVA MAŠA

V BUENOS AIRESU

Na Belgrano, kjer je vsako nedeljo maša za Slovence, je bila v nedeljo tudi slovenska nova maša. Svojo prvo daritev Bogu je daroval novomašnik g. Janez Ogrin. Pozdrav novomašnika je bil pred vstopom v cerkev, kjer so mu izročili novomašniški križ. Ob vstopu v kapelo pa je novomašniku zadonela v pozdrav prelepa slovenska pesem "Novomašnik bod' pozdravljen". Novomašniku so asistirali kot presbiter asistens g. Orehar, kot diakon dr. Ignacij Lenček in kot subdijakon novomašnikov brat Tone, ki je tudi bogoslovec v San Luisu. Novomašnikov govornik je bil prof. na bogoslovju v San Luisu g. dr. Ignacij Lenček. Med sv. mašo je pevski zbor Gallus prepeval Golerjevo latinsko mašo.

Novomašniško kosilo je bilo v baru Ljubljana. Vrsto pozdravnih govorov je začel g. dr. Ignacij Lenček, za njim se je pa g. ravnatelj Bogumil Remec v toplih besedah spominjal novomašnikovih staršev. Novomašniku je spregovoril v pozdrav v imenu golovške sosese tudi g. Rudolf Žitnik, nakar se je novomašnik vsem prisrčno zahvalil, da so mu s svojo udeležbo pripravili naše domače novomašniško veselje in srečo.

DESETLETNICA DRUŠTVA SLOVENSKEGA KRAJINA

V nedeljo, 12. februarja, je Društvo Slovenska Krajina, v katerem se zbirajo naši dobri Prekmurci, ki so tudi med vojno pravilno presojali položaj v domovini in niso nasledili komunistični propagandi, praznovali desetletnico obstoja svoje organizacije. Ob desetih dopoldne je bila na Avellanedi maša za žive in mrtve člane društva. Po končani cerkveni pobožnosti, ki jo je opravil g. Janez Hladnik, je večina takoj odhitela na društveno zemljišče, kjer so bile v teku že vse priprave za asado. Popoldne se je na veseličnem prostoru zbralo veliko društvenih članov, med katere so pohiteli tudi novi slov. naseljenci v Argentini ter so se skupno z njimi veselili doseženih uspehov v minulih desetih letih. Zbrane goste je najprej nagovoril in pozdravil društveni predsednik g. Adalbert Preininger ter jih pozival, naj v slogi in skupnosti delajo z vsemi silami, da bo na kupljenem zemljišču kmalu stal društveni dom. Za njim je pa povzel besedo g. Hladnik in se vsem prekmurčkim rojakom zahvalil za pomoč, ki so jo izkazovali novim slov. naseljenjem ob prihodu v novo domovino. Vse je vzpodbujal na še večjo delavnost, da bo društvo doseglo vse svoje cilje.

Navdušen govor je imel tudi društveni funkcionar g. Luis Berden. Nato so

TONE IN JAKA

"Pa počakaj vendar, da Ti povem potek slavnosti naprej. Vrstili so se govorniki kot krompir in mleko na ribniški novi maši. Jaz sem svetlo gledal v govornike, kot bi z očmi požiral njihove besede, poslušal sem pa pogovor, ki sta ga dva šepetala, varno skrita za mojim širokim hrbtom:

"Pravi govornik, da je pri nas doma sedaj več reda, odkar se je Tito ločil od Stalina. Bo nemara res tako. Mi pišemo od doma, kaj se je zgodilo z našim okrajnim komisarjem. Prej je bil komisar velika živina. Lahko je počel brez straku, kar je hotel: Plnil živila, avtomobile in kar se mu je zahotelo. Zdaj pa ne več tako. Če eden več krađe kot more drugi, mu je ta že nevoščljiv in že leti ovadba, da je "kominformovec". Seveda je usoda s tem še tako zvestega komisarja zapečaten. Namah se znajde z lopato in krampom v roki poleg drugih državi "sovražnih elementov".

Tone je brž pristavil: "Tam, kjer bi se znašel Pirc, če bi imel korajžjo iti domov. Pa rajši uživa zaščito argentinskih oblasti poleg tistih," ki imajo krvave roke in so zločinci", če ponovim njegove besede".

"Pusti me povedati do konca," se je

pa društvene članice postregle gostom z asado, na raznju pečeno jagnjetino in prepečenicami. Na razpolago je bila tudi izvrstna kapljica. Tako je vsem udeležencem te proslave ob harmoniki in prepevanju slovenskih narodnih pesmi še prehitro minil nedeljski popoldan.

OBČNI ZBOR SLOVENSKEGA PEVSKEGA DRUŠTVA "GALLUS"

V četrtek, 9. februarja, je bil občni zbor slovenske pevske družine "Gallus". Na njem je bil izvoljen naslednji odbor: predsednik Joža Vombergar, podpredsednik Rudi Bras, tajnik Majda Žitnikova, blagajnik Jože Markež, arhivarja Marjana Kovačeva in Peter Rant, gospodar Ivan Rode. Nadzorni odbor Sebo Kocmur in Roza Golobova. Razsodišče Lovro Jan.

† Ing. Janko Beninger.

V kraju Alumine, ki se nahaja na nacionalnem teritoriju Neuquen, je 14. januarja umrl Slovenec ing. Janko Beninger, lingvist, govornik in novinar. Pokojni Beninger je skoro vsa leta svoje bivanja v Argentini preživel med indijanskimi plemeni araukanskega poretka. Tu si je s hčerko poglavarja indijanskega plemena ustvaril tudi dom in prevzel vse navade indijancev, med katerimi je užival velik ugled in so ga smatrali za "svojega poglavarja". Argentinski kulturni svet smatra pok Beningerja za strokovnjaka za araukansko vprašanje in kot takega ga omenja tudi severno ameriška literatura. Napisal je slovnico, v kateri obravnava araukanska narečja. Kot novinar je sodeloval pri raznih argentinskih prestolniskih listih. Med drugim pa je pok. Beninger znan tudi kot začetnik krajevne pletilske industrije. Naj počiva v miru!

vjezil Jaka. "Saj Pirc dovolj obdelavajo tisti, ki jim naši titoljubi bolj verjamejo kot pa "Svobodni Sloveniji".

Poslušaj me torej: Komisarju se je napovedal visok obisk; mimogrede je napovedane v pismu dostavil, da rad je pečene prašičke in pije vipavsko vino. Komisar je bil v skrbeh. Prejšnje čase bi dal ukaz, naj zaplenijo prašička kakemu sovražniku "ljudske demokracije." Zdaj pa je prosil svojco ženo, kateri je edino še zaupal, naj vzame otroški voziček in gre v sosednjo vas in naj na hišni števil. 17 kupi prašička. Zaklana nega naj ji nalože na voziček kot otročička.

Žena je storila, kakor ji je bilo naročeno in se je s prašičkom v vozičku, ki je bil pokrit kot otročiček, vrnila domov. Pa Ti je vrag prinesel naproti prijateljico ravno tedaj, ko jo je bilo najmanj treba."

"Glej jo, glej! Kupili ste, pa mi še poveste ne! Veš kaj, prijateljica, to pa ni lepo od Tebe."

"Komisarjevi ženi je bilo nerodno kot zaplaninskemu mežnarju, ko so se mu na veliko nedeljo, ko je prižigal velikonočno svečo, pretrgale naramnice. Prijateljica pa je kar naprej klepetala in med govorjenjem jo je premagala ženska radovednost. Nehote je prizvzdignila prtiček.

"Čisto je atu podoben," je vskliknila, spustila pregrinjalo in odhitela.

"Nisem mogel vzdržati več," je nadaljeval Jaka. "Smeh me je lomil, toda, ker je po postavah "ljudske demokracije" beseda in smeh včasih kočljiva stvar in je doslej samo še kihati varno, sem tudi jaz potegnil robec iz žepa in krepko kihnil, da sta onadva za menoj kar vthnila. Jaz pa sem se seveda naredil neumnega, kot da nisem nič slišal in tako delajo tudi drugi, tisti, kateri pojo "ujetega ptiča tožbo" in tisti, kateri beže iz kletke."

"Beži, beži, šema. Česa se pa bojiš. Kaj Ti pa morejo! Saj tu v Argentini ni ljudskih komisarjev. Jaz bi se pa smejal v nos vsem ministrom," je menil Tone.

"Jaz pa ne," je nadaljeval Jaka. "Me je brž od kraja izučilo, ko sem prišel sem da se ni v tujini dobro pripraviti ne z rojakom, ne s tujem. Ko sem prišel sem, nas, je prišlo več skupaj. Prepevali smo po Retiru in igrali na harmoniko, kot bi Argentino zasedli, ne pa kot ubogi emigranti. Pozno zvečer smo motovili na temni ulici in srečali gručo Poljakov, ki so tudi šele prišli." "Prihajali, prihajali" so se pogovarjali med seboj.

"Kaj hoste," sem se po kranjsko razkoračil prednje. "Če ste vi prihajali, sem pa jaz prižigal!"

Nekomu ni bil moj nagovor všeč in me je kresnil s steklenico po glavi. Kaj sem si mogel pomagati v temni ulici. Bog je visoko nad nebotačniki, policaj pa, hvala Bogu, tega ni opazil. Pa mi je bilo tedaj kar prav tako in sem si zaselejal zapisal za ušesa, da je previdnost zelo koristna stvar.

Ujetega ptiča tožbo pa naj prepeva jo le tisti, kateri so se dali vjeti v past!

HUGO WAST

IVANA TABOR

POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM

"Kje živi?"
 "Ne morem ti povedati".
 "Kdo so njegovi učitelji?"
 "Hudič s pomočjo talmudistov in fakirjev."
 "Nekateri bogoslovci trdijo, da bo obseden od Satana in da ne bo moralno svoboden, temveč bo usodno določen le za Zlo. Je to res?"
 "Ne, ni res. Antikrist je moralno svoboden: lahko bi delal tudi dobra dela, če bi hotel. Toda njegov napuh je neprimerno večji, kakor katerega koli človeka. V primeru z njim sem bil jaz ubog na duhu..."
 "Ima angela varuha?"
 "Da, kakor vsi ljudje. In tudi — kakor vsi ljudje — svojega posebnega hudiča — skušnjavca, ki stoji na najvišji lestvi peklenške hierarhije, kakor ga ni imel nihče, niti Neron, ne Luter, ne jaz in niti Lenin: samega Luciferja!"
 "Nesrečni človek!" vzklikne redovnik. "Se lahko reši na kakšen način?"
 "Da! Kri Nesramneža je tudi njega odrešila. Toda njegovo protivljenje je tako veliko, da bi ga ob srečanju — četudi ve, da je Mesija Sin Božji — z lastnimi rokami znova pribil na križ."

"In ima popolno zavest svoje usode?"
 "Ne! Tudi Satan ni imel pred padcem vednosti o svojem bodočem prekletstvu!"
 "Sveti Pavel pravi o Antikristu, da bo imel vse zapeljivosti sveta... Je res tako strašno lep?"
 "Najlepši od vseh potomcev Adamovih. Nihče se mu ne more primerjati. Moški in ženske bodo noreli, ko ga bodo videli. Čeprav je še mlad, ima že vsa slaba nagnjenja: ambicije, krutost, nesramnost... seveda, tisti, ki imajo z njim opravka, verujejo, da je obdarjen z največjimi čednostmi... Tako spreten je v pretvarjanju..."
 "Kdaj bo začel svoje vesoljno vladanje?"
 "Kadar bo vzevelo trhlo drevo..."
 "Voltaire — trpiš?"
 "Pred desetimi leti sem ti pustil znamenje. Morebiti nihče ni verjel vanj..."
 "Nihče; tisti, ki so videli pretopljeni bron, so bili mnenja, da je to posledica strele, ali pa kakšnega eksperimenta na daljavo..."
 "Vidiš mojo dlan? Glej, zdaj jo bom pritisnil na zid."
 Trpeča senca se približa belemu zidu in se ga je komaj dotaknila z odprto

dianjo, toda v hipu se je roka vtisnila v zid za centimeter globoko.

"Nesročnož! "je vzdihnil menih v grozi.

"Mislite, da je še vedno mogoče imeti z mano usmiljenje; toda če bi me Vsemogočnost ne obsodila, bi se jaz sam po svoji trdovratnosti potopil v goreče morje, da bi spoznal Antikrista".
 "No morem storiti ničesar zate?"
 "Minil je čas, v katerem bi jaz sam lahko storil vse z eno samo solzo, ko bi hotel. Tudi če bi kdo hotel, bi ne želel jaz."
 "Dovoliš, da te vprašam še nekaj?"
 Senca se nagne k njemu.
 "Vprašaj!"
 "Katere narode predstavljajo te zverine?"
 "Niso narodi: so štiri glavni nauki, ki se bodo na koncu sveta združili, da se bore proti Nesramnežu".
 "Kako se imenujejo?"
 "Judovstvo, muslimanstvo, poganstvo in racionalizem, ali — kakor ga imenujejo danes: liberalizem. Ta zadnji je zver z desetimi rogovi, kajti vzgojil je deset zmot, in enajsto, ki ima prostor pri drugih desetih in se bo boril z Nesramnežem iz oči v oči."

"To je?"
 "Najbolj temna spletkar, ki so si jo mogli izmisliti ljudje pod neposrednim navdihom hudičevim, da pripravijo pot Antikristu... Racionalizem, ki sem ga

jaz vzgojil, je ob svojem času vzgojil brezboštvo, iz katerega je zrastle poslednja vera tega sveta: s a t a n i z e m... Čez deset let se bom spet vrnil."

In senca je s temi besedami izginila. Dolgo dni se je še videl v ometu zida odtis ožgane koščene dlani; toda nihče ni hotel verjeti v znamenje.

Mislili so, da očetu Placidu gre že na otroško; nekateri so celo trdili, da so to dlan videli tu že tedaj, ko so prenavljali celico in je neki zidar iz raztresenosti pozabil izdelati okvaro.

TRETJE POGlavJE

JANIČARJI SATANSTVA

V času Solimana Velikastnega, ki je črne zastave Mohamedove prinesel od indijskega morja do gibraltarske ožine in katerega konji so pili iz vseh rek med Eufratom in Donavo, so bili v njegovi vojski posebni oddelki samih mladih ljudi z odino nalogo: biti v neusmiljeni borbi s kristjani. Ti slepi in kruti sovražniki kristjanov, na katere so udarjali s krvoločnostjo hijen, so bili — sinovi kristjanov samih. Z njih rodni domov so jih mohamedani privedli kot ujetnike v Konstantinopol, kjer so pozabili svoj rodni jezik in svojo krščansko vero in bili nanovo vzgojeni za najlepši cvet sultanove vojske.

Ta sicer bistra, a nesramna prevzgo-

ja, ki je zmešala vzhodno žensko mehužnost z najbolj možatimi vajami, je preoblikovala tudi vojake, krščene v imenu Očeta in Sina in svega Duha, v najbolj nepomirljive sovražnike Križa.

Dobili so ime "Jeni - Cheri", po naše "nova vojska": vrsta vajakov, kakršnih svet dozdaj ni poznal. Odtod naša beseda "janičarji", izraz tako žalosten kakor bleščeč za krščansko predstavo.

Po tem primeru so tudi v Rusiji, ali boljše povedano v Sataniji, potem ko je komunizem prešel v brezboštvo, ki je spoznalo, da je resnični vzrok vsake veliko revolucije religiozno čustvo, voditelji zamislili vražji načrt: ustanoviti podobne brezbožne bojne vrste. In izbrali so te svoje najvernejše vernike iz deset tisočev in deset tisočev španskih otrok, ki so jih v času španske vojske vzeli iz njihovih krščanskih domov in jih poslali v zamejstvo pod pretvezo, da jih rešijo smrti od preteče lakote; v resnici pa le zato, da se maščujejo nad njihovimi očeti borečimi se proti njim v vrstah nacionalistov.

Hudič si v vseh stoletjih ni mogel izmisliti bolj satanskega in perversnega zločina, kakor to prevzgojo otrok, ukradenih staršem in odpeljanih iz njihove domovine.

Nikdar, več jih njihovi neotlažljivi starši niso videli. Ti tisoči štiri-pet-šest letnih otrok, so postali v Rusiji predmet najstrašotnejših dušnih razdejanj,

SLOVENCI PO SVETU

VENEZUELA

Caracas, 13. februarja.

KONCERTNI NASTOP SLOV. ROJAKA

Slov. baritonist Vlado Kos je imel 1. februarja koncertni nastop v "Ateneo de Caracas". Na sporedu so bile poleg kompozicij Vazquez-a, Scarlati-ja, Griega, Schumana, Verdija, Masseneta, Saja, Grešaničova, G. Faure-ja in R. Straussa tudi dve slov. narodni pesmi "Gor čez izaro" in "Jaz mam pa konjca belega" ter Pavčičeva "Pred durmi" in lastna kompozicija "Sebi". Koncert je lepo uspel.

Po koncertu je vodstvo državnega radija povabilo g. Kosa na serijo koncertov v mesecu februarju in sicer vsako nedeljo v februarju ob šestih popoldne po caracaškem času, ki je za 5 ur in 30 minut kasnejši od Greenwicha in to v studijih "Radiodifusora Nacional de los Estados Unidos de Venezuela, Onda eorta YVCO 5020 Kc, Onda larga YVCO 630 Kc, 60 metros.

Prvi koncert je bil 5. februarja, naslednji pa 12. Prihodnja koncerta bosta še 19. in 26. februarja.

CHILE

Gorbea, v začetku februarja.

Pred 14 dnevi sem dobila prve številke "Svobodne Slovenije". Zelo sem vesela, da imam sedaj slovensko branje. "Svobodna Slovenija" je res zelo zanimiva. V Chile sem prišla že leta 1934 ter živim tu z materjo in očmom, ki sta tu že nad 30 let. Tu imamo malo posestve in tovarno za izdelovanje klobas. Tudi v Chile prihajajo še vedno novi emigranti. Slovencev je med njimi bolj malo. Pa so se čilenci skoro malo razočarali nad njimi. Na seznamih so bili vsi mogoči tehnični poklici, ko je pa bilo treba prijeti za delo, so uvideli, da niso to za kar so se prijavili. Tako je list "El Diario Austral" objavil članek pod naslovom "Los Inmigrantes y la selección". V njem se ta list zavzema za večjo izbiro med begunci, da bi v deželo prihajali samo takšni ljudje, ki jih potrebujejo in ki se v njej mislijo tudi za stalno naseliti. Politični emigranti pa tega ne mislijo. Zato list pravi, da imigracijska vladna politika pod takimi vidiki ne bo povsem uspešna.

"CASA BOYU"

OLAZABAL 2336 (pol kvadre od Cabilda 2300) — Tel. 76 - 9160

Opozarjamo, da imamo v zalogi ure OMEGA, ELECTION, MOVADO, UNVER in druge; dalje zanesljive budilke, vse z garancijo, od 28. — pesov naprej.

Velika izbira svetinjc, prstanov, obeskov in verižic, 18 krt zlato. Poročni prstani, zlati 18 krt par od 155.— pesov naprej.

VSA POPRAVILA UR IN ZLATNINE — TOČNO IN ZANESLJIVO!

Trgovina je ob delavnikih odprta do 20. ure, ob sobotah popoldne pa se lahko naše stranke zgledajo tudi v našem stanovanju, ki je v isti hiši Olazabal 2338, dto. 5. Ako pa želite ob dogovorjenem času, nam sporočite to po tel.

BRAZILIJA

Parahiha, 10. februarja.

Ker sem šele nedavno v "Svobodni Sloveniji" zasledil imena svojih dobrih prijateljev, — njihovih naslovov nimam, — čestitam Jožu Rakovu, Janezu Plešku, prof. Francetu Novaku ter Aleksandru Mokorelu k njihovemu napredku. Vse Vas lepo pozdravljam, kakor tudi Ludvika Štrempfla in vse ostale Slovence iz taborišča Lienz - Asten. Če mi kdo želi pisati, dobi naslov pri "Svobodni Sloveniji".

Prijatelj Jaka.

Društveni oglasnik

DRUŠTVO SLOVENCEV SPOROČA:

Knjižnica Društva Slovencev posluje vsako soboto popoldne od 14.—18. in vsako nedeljo od 9.—13. ure.

POŠILJANJE PAKETOV Z NOVIMI REČMI V DOMOVINO

Na 4. strani 5. številke Svobodne Slovenije z dne 2. t. m. smo objavili tozadevni postopek. Danes bomo dodali še nekaj pojasnil.

1) V Capitalu je mogoče oddati paket le na carinski pošti, v provinci pa na kateri koli pošti. Razlika na poštini je različna: \$ 1.20 — 2.

2) Ali paketov, oddanih na navadnih poštah ne pregledajo? — Da, tudi nekatere teh paketov pregledajo pozneje na carini. Če ugotove, da so v paketu predmeti, za katere strani ni bilo dano dovoljenje za izvoz, vrnejo paket stranki, ki mora nato začeti ves postopek znova.

3) Neposredno pošiljanje paketov v domovino je najcenejše. Pakete pa pošiljajo v našo domovino tudi številne tvrdke. Te imajo nakopičeno blago v raznih krajih in deželah; zato je mogoče pri teh tvrdkah naročiti tudi stvari, ki se iz Argentine ne smejo pošiljati. Ti paketi so pa dražji.

4) Društvo Slovencev je pripravljeno pomagati svojim članom. Mnogi naši člani nimajo časa, da bi opravili vsa pota, ki so potrebna, da se paket odpošlje v domovino. Tem članom je Društvo Slovencev pripravljeno pomagati, ne da bi iskalo pri tem dobička, na naslednji način:

a) Kdor želi naročiti paket s hrano pri kaki tvrdki, pa sam nima časa ali iz kakšnega drugega razloga tega ne more storiti, mu pisarna opravi vse posle pri kateri koli tvrdki; stranka naj v pisarni založi samo denar in pove, kaj in kam naj se pošlje.

b) Prav tako lahko prinesete v pisarno paket s staro robo ali z novim blagom ali s hrano z vrečo (z zabojem) ali brez vreče (brez zaboja), da vam bo pisarna posredovala odpošiljatev.

ORGANIZACIJSKI VESTNIK:

V nedeljo dne 26. februarja od 3. popoldne ima SFZ svoj sestanek v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia. Po končanem sestanku bo zanimiv film "Ubežniki iz pekla". Vabljeni tudi tisti, ki dosedaj na naše sestanke še niso prišli.

Plavalne tekme SFZ:

SFZ bo priredila dne 5. marca plavalne tekme v bazenu Don Boscovega zavoda v Ramos Mejia. Tekmujemo lahko vsi člani.

Plavalne discipline:

prсно:	na 30 m	60 m	90 m
hrbtno:	na 30 m	60 m	90 m
prosto:	na 30 m	60 m	90 m

mešano trikrat po 30 m

Prijaviti se je treba do 26. t. m. na odbor SFZ, Víctor Martínez 50, ali pa na sestanku dne 26. februarja.

Razpisana je tudi nagrada.

Kdor še nima legitimacije Mladinskega doma naj si jo čimprej preskrbi pri duhovnem voditelju č. g. Merniku. Treba je prinesiti dve sliki 4 x 4. Tisti pa, ki legitimacijo že ima naj gre na zdravniški pregled in sicer na Avenida de Mayo 54. Zdravnik ordinira vsak ponedeljek in petek zvečer od 7. ure naprej.

Odbor

Osebnostne novice

† Doroteja Bidovec. V Zalogu pri Golniku je 28. januarja preminula v starosti 92 let vzorna krščanska mati ga Doroteja Bidovec. Doma zapušča 3 sinove in eno hčerko, v Argentini pa sina Antona z družino. Pokojnica je srčno želela, da bi videla še vse svoje otroke zbrane okoli sebe, pa se ji ta vroča želja ni izpolnila. Naj uživa pri Bogu obilno plačilo za vsa svoja dobra dela, preostalim sorodnikom pa izkrekamo iskreno sožalje!

Poravnajte naročnino

DARILA

Živila, tekstilno blago in zdravila pošiljamo v vse države.

Iz Buenos Airesa pošiljamo zavitke do 5 kg kakor doslej še nadalje v vse države in sicer z rabljeno obleko, z novo obleko in živili.

PANETH y Cia.

DIAGONAL NORTE 501 — Of. 810

Imprenta "Dorrego", Dorrego 1102, Buenos Aires

DOBER TEK!

Ta teden si bomo postregli z naslednjim:

NEDELJA: Kosilo: goveja juha, za-beljena karfijola, nadevana telečja prsa, solata, flancati, črna kava. Večerja: mrzla pečenka, flancati, čaj.

PONEDELJEK: Kosilo: ohrovtova juha, ocvrt priželjce, krompirjev pure, solata. Večerja: rezanci s sirom, kava.

TOREK (pust): Kosilo: juha z zdravimi cmoki, svinjska pečenka, pesa v solati, krofi, črna kava. Večerja: mrzla pečenka z majonezo, mesna solata, krofi, čaj.

SREDA (pepelnica): Kosilo: prežganka, kumarčna omaka s krompirjem, ocvrta jabolka. Večerja: jabolčni šmarren, kompot.

ČETRTEK: Kosilo: korenčkova juha, jetrna rižota, solata (endivija), sadje. Večerja: hrenovke v krompirjevi omaki, hruške.

PETEK: Kosilo: krompirjeva juha,

pretlačena z opečenim kruhom, omleti s sirovim nadevom, kompot, kava. Večerja: bakaroni s parmezanom, kava.

SOBOTA: Kosilo: svinjski perkelt, krompirjevi žganci, sadje. Večerja: ocvrti možgani s špinaco.

★

Perkelt: Sesekljaj pol kg čebule in jo prepraži na masti. Ko zarumeni, dodaj dva paradiznika (ali dve žlici mezge), pol žličke rdeče paprike, dobro premešaj in ko malo prevre, stresi v lonec 1 kg svinjskega mesa, zrezanega na koščke in osoli. Praži, dokler meso ni mehko in zalivaj. Postavi vroče na mizo.

Vanilijeva krema: mešaj, da dobro naraste, pet rumenjakov in 7—8 žlic sladkorja, prideni 4 žlice moke in en liter mleka. Postavi na ogenj in mešaj, da se zgosti, ne da bi zavrelo. Vzemi z ognja in mešaj še toliko časa, da se ohladi. Ohlajeni kremi prideni malo vanilijevega ekstrakta. Postavi na mizo s piškoti ali biskvitom.

SUDAMERICAN BUSINESS OFFICE

LAVALLE 361, vosoko pritličje — Tel. 32 - 4597 — BUENOS AIRES

Uradne ure od 9. — 12. ure dopoldne in od 15. — 19. ure popoldne.
Ob sobotah od 9. — 12. ure dopoldne.

PAKETI ZA SLOVENIJO

U—1	4.200 gr. čiste svinjske masti	\$ 45.—
U—6	1.000 gr. surove kave	
	1.500 gr. sladkorja	
	1.000 gr. riža	
	220 gr. čaja	
	500 gr. kakao-a	
	200 gr. čokolade	„ 55.—
U—7	2.250 gr. riža	
	2.250 gr. sladkorja	„ 27.—
U—9	4.500 gr. sladkorja	„ 27.—
U—16	4.000 gr. pralnega mila	
	500 gr. toaletnega mila	„ 35.—
U—18	4.500 gr. bele moke	„ 27.—
U—21	2.000 gr. surove kave	
	2.500 gr. sladkorja	„ 39.—
U—22	2.000 gr. pražene kave	
	2.500 gr. sladkorja	„ 45.—

KROJAŠTVO

JOŽE PRAZNIK

Svoje cenjene stranke obveščam, da sem se preselil.

Vljudno Vas naprošam, da me sedaj obiskujete na novem stanovanju, ki je v isti ulici kot staro, samo tri kvadre na levo.

•

Če me pa slučajno ne bi mogli najti, vprašajte po družini Barbato.

Slovenskim rojakom se priporoča za vsa v krojaško stroko spadajoča dela.

•

JOŽE PRAZNIK

VIEYTES 454
Dpto. A

BANFIELD F.C.N.G.Roca

ki si jih je sploh bilo mogoče kdaj zamisliti. Fantje in dekleta, nad katerih življenjem in vzgojo ni nihče bdel, so bili v Rusiji mučeni, izbirani in vzgajani v strahotni disciplini, toda brez užd v samovoljnosti čutnega izživljanja. Tako so se preoblikovali v pleme izrazito čutnega značaja in bistveno di-vje nasprotno krščanstvu.

Ta peklenški eksperiment je zamislil neki španski menih, katerega je državljanska vojska zajela v madriškem samostanu. Komunističnim vojakom ni bilo treba vdirati vrat v ta samostan, kajti odprl jih je gvardijan sam in se ponudil vladi, da ji služi kot Judež in jim znova proda Gospoda.

Takoj prve dneve je zavrgel svoje redovno ime in sprejel spet prvotni rodbinski priimek.

Preden je vstopil v red je nosil ime Naboth Santana. Toda to ime njegova rodbina ni nosila dalje kakor štiri stoletja. Njegov daljni prednik se je imenoval Dan in je bil bogat židovski trgovec, ki je posodil denar Ferdinandu Katoliškemu za osvojitve Granade in tedaj je začel hliniti svoj prestop v katolištvo tako kakor je nasprotno Ma-monides hlinil mohamedanstvo, da je tako rešil svoje premoženje in svoj položaj na vladarskem dvoru Saladino-vcem.

Koncem XIV. stoletja pa so Dan, njegova žena in njegovi otroci prestopili

resnično v katolištvo in eden njegovih daljnih potomcev je v nekom čustvenem trenutku življenja postal celo menih.

Verjetno, da tedaj niti sam ni slutil — vsaj v začetku — na kako slabih nogah stoji poklic, ki si ga kdo izbere iz nečimernosti. Goreč, izobražen kakor je bil in marljiv, se je kmalu odlikoval pred drugimi v učenju in pridigarstvu. Pel je novo mašo, postal celo gvardijan samostana in znan spovednik raznih moških in ženskih samostanskih hiš: služba, ki je najtežja in najbolj nevarna, kar jih je mogel imeti. Tako nežna in premetena so strupena sredstva, s katerimi dela hudič v najbolj svetih dušah.

Imel je petinštirideset let, ko je nastala v Španiji državljanska vojska.

Toda že več let je čutil mrtvo težo križa, ki jo sicer samo ponižnost in molitev prenaša z radostjo. Živel je v sakrilegiju, opravljajoč neveljavno svete maše in razdeljujoč zakramente, ki jih je zaničeval.

Da bi odvrnil meniško haljo, je čakal samo priložnosti. In to mu je dala voj-ska; njemu in še mnogo drugim, kate-rih poklic je bil istotako spodkopan. Tako je našel način, da se maščuje nad njimi, ki so ga zavrgli, in zadosti na široko vsem svojim strastem. Od takrat je bil ves v posesti satana.

V klanju menihov, s katerim so komunistični vojaki odgovorili na vsak

svoj poraz pred nacionalisti, so svoje prinesle tudi roke. Nabotha Dana, bi-všega njihovega sobrata.

Vsa kri mučenikov, v kateri so se kopale njegove roke, ni mogla sprati z njih neizbrisni znak prosvetitve, s katerim jih je pomazilil škof.

On je to vedel in odtod njegov srd in blaznost, s katero je na čelu svojih pristašev, članov ljudskega sodišča, vdiral v nunske samostane in izbiral svoje žrtve med njimi, ki so bile njegove spovedanke: neke za mučenje druge za veselje vojakov; njih grozotne zgodbe so ostale tajnost božja.

Ko pa so čete generala Franca prišle pred vrata Madrida, se ga je polotil strah pred ustrelitvijo; zato je pobegnil z drugimi voditelji vred, obteženi-mi z zločini in denarjem.

Toda v katero deželo naj beži, da bi nadaljeval s svojo borbo proti Cerkvi? Okoliščine same so mu pomagale. Propadajoča vlada doktorja Negrina je v zvezi s sovjetsko Rusijo začela zbi-rati po vsej deželi — v vaseh in mestih — kot nedolžna jagneta — tisoče in tisoče otrok z namenom, da jih pošlje v Rusijo.

Naboth Dan se je dal imenovati za glavnega ravnatelja te zločinske de-lavnosti. Od tega trenutka je bil on va-ruh teh otrok, katere je dr. Negrin predstavljal širnemu svetu kot vojne sirote, dasi so njihovi očetje stali v

vrstah Frankovih nacionalistov, in so jih njihove matere objokovale v Mad-ridu, Bilbao, Barceloni in še v sto in sto krajih, ki še niso bili osvojeni po nacionalistih.

Predstava se upira, da bi šla naprej za temi nežnimi žrtvami v njihovem ujetništvu, kakršna nima primera v zgodovini.

Kateri oče, katera mati, kateri posla-nik, kateri konzul naj bi mogel zahte-vati od Stalina te otroke nazaj, ki so jih poslali tja z vsem pristnakom vo-ditelji španske rdeče republike, da ta-ko nad otroki maščujejo vojaške zma-ge njih očetov?

Preden je Naboth Dan odšel z dežele, si je dal nakazati pri Španski banki še deset in deset milijonov peset...

To zlato, položeno v tujezemске ban-ke pod imeni "slamnatih mož" (pod ge-eli), je čakalo na drugi strani meje na neizogiben beg voditeljev, medtem ko so vojaki krvaveli in se dali ubijati na ulicah Madrida, Bilbao ali Ebra.

Bogat in mogočen je bil zdaj Na-both Dan, z belo menico sovjetske vla-de, da bodo naredili s španskimi otroki vse, kar si bo on zamislil, podpiran od vodečih mož, zlasti pa mladih žensk, ki so zbežale iz Madrida. Takšen eksme-nih je prenesel svojo kolonijo na Kav-kaz, ne daleč od črnega morja, skoraj na breg reke Kuban, ter tu začel svoj posel.

Prvo, kar je nameraval doseči, je bi-

lo: izbrisati iz spomina otrok domači rodni jezik.

Narava sama je dala Nabothu Danu, kakor še tolikim drugim njegovega ple-mena, velik dar za tuje jezike. Treba mu je bilo le nekaj malega še dodati temu, kar je že znal ruščine, da bi jo lahko uvedel v svojem taborišču. Toda on je hotel, da bi se otroci ne učili žive-ga jezika, temveč umetni jezik, da bi jih tako bolj ločil od sveta.

Izbral si je esperanto, katerega je uvažal z vso oistrostjo.

Ubogí otroci so bili neusmiljeno kaznovani, če so se hoteli pogovoriti v drugem jeziku, razem v tem, katerega so se s težavo učili vsi, tudi njihovi u-čitelji:

Mesece in mesece, da, tudi leta so se v Danovem taborišču vršili ti razgovo-ri. Otroci petih ali šestih let niso zna-li izraziti svoje želje in potrebe ter so raje molče trpeli grozne muke, da, tudi smrt, preden bi si upali govoriti kaste-ljansčino in si s tem nakopati Danovo kaznovanje.

Druga stvar, ki so jo morali pozabi-ti, je bila vera.

V Rusiji je vladalo brezbožništvo, bo-jujoče brezverstvo, ki ga je širil Stalin po vsem svetu s pomočjo revolucij. Pr-va država izrazito brezbožna po Rusi-ji bi morala biti Španija. Tako so ka-zali sovjetski načrti; toda zmaga nacio-nalistov jo je rešila in zavrnila rusko brezbožstvo.